

Brev till Selma
Lagerlöf från Valborg
Olander: 1925
juni-1926 augusti -
14

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Kuladagen 99

34

2 Okt. 1925.

Åskade!

När jag i morse tände mig till Skiv-
bordet, tänkte jag på hur det i dag är
på Måsbäcka - den där oberäkneliga
stillheten, som är större till ork med
än söndagarna, emedan alla man
är på markanden. Jag hoppas du
har väntat vid.

Tänk, ett sådant arbetande ställe!
Du själv, hela personalen ända ner till
kossorna, i det arbetande. Jag gratulerar
till alla framgångar med mjölk och mjölk.

Tack så gärns för mycket för brevet
angående min lilla nyhets! Jag skrev
om den, det blev bara 3 sidor, och hade den

Det är så intressant att få korrekturen
dröjsande från tryckeriet.

Jag såg efter i "Ringin", att adjektiven i regel
slutade på -e (den unge baron Adrian o. s. v.) och
har därför nu i de flesta fall gjort lika, utom
i Fal, t. d.: "Kära Kul-Åstur".

Och så var det brevet. Béla Laffler var
rest till Ungern, men fann sade, att han redan
hade "Ringin" färdig översatt. Jag skrev då
till Ed. Jolán Gereby. — Men till Wilin har jag
ingenting sagt, inte heller till Anna H.-T., det
är ju slagen, som är ordförande i klubben,
och det är omöjligt få fat på henne. I deras
lilla lokal på inte många rum, och inte tror
jag de betala föredrag. Det är litet omtänligt,
tycker jag, att föreslå någon att anordna
detta föredrag, därför att alla förstå, att
det är du, som skrivit till mig, och därför

ringin och Ringin och jag har varit här ett stort del. Men det var inte
vakt i Ringin och jag har varit här ett stort del. Men det var inte

på posten i går kväll. Redan på
förmiddagen ringde Byron på och
tackade, sade, att berättelsen ju var av
stort intresse, så beviljat (!) berättad
och — "jag skall be att få honorera den."
Samma inkonst skall jag naturligtvis behålla,
(och inte göra som i vinterns.)

Jag hade bara de två ark, som
du skickade mig, att skicka till tryckeriet
och kopieras för förskickning i marsen.
Du skulle ju ge mig förskickningsorden,
som det då komma på samma gång.

Om du träffar på några ord, som
du inte känner igen, så se efter, om jag
inte tagit dem för att undvika ordvåden,
i tanken att du ju får tillfälle att kritisera
dem. T. d. i "Sockerklän" Dialekt i st. f.
"Vänbrändska" en gång.

i Ringin. — En stund efter jag ringde till dig, som jag
om är oförskott och jag ringde till dig. Men det var inte
om i Ringin, som jag ringde till dig. Men det var inte

Dear Sparr

att hon skulle vara stockholman
att uppskatta dig. Jag vet, att de äro
ömtåliga för sådana fingerisningar.
Och du skrev ju, att det inte var nödvän-
digt hjerta beome.

Så tragiskt med Ragnar Schibdt!
Det är alldeles tydligt, att han själv gjort
sig dödsk, fast vännerna vilja skylla örn-
det. Han måtte inte ha dött omedelbart
Aftonbladets finske korrespondent hade
skryfsat: "Schibdts tillstånd kritiskt.
Vårsko Landqvist!"

Skinner inte mera nu, rimar
Marin gär, än att sända tusende
varma tankar.

Vin V. g.

Mötte idag din kusin Allan, som stannat
och frågade efter dig. Han var gån väg till
Krigsrätt i Kaseran. Jag skickade mig

Jag vill inte se om bilderna förbi. Haras vilja. — Jag mötte
mig alltså Rome så omkänd om hvarst, att jag sedan